

Поля обвітрені і голі,
Над ними — хмари і граки.
Під вітром хиляться тополі,
Останні гублячи листки.

Вночі бере мороз поволі,
Блищать під місяцем річки,
І пролітають перші кволи
Сніжинки, наче світлячки.

А дні похмурі і марудні,
Такі ж і ранки, й вечори.
Дороги стеляться, безлюдні,
І тільки чорні трактори

Гудуть натужно день при дні
Та будять далі мовчазні.
